Vėgėlės nuo Kuršių marių ledo

Parašė Vidas Vilčinskas
Trečiadienis, 23 Sausis 2013 16:46

Penktadienį 23:00 trise Preiloje, kur mus pasitinka paslėptas šeimininkės raktas ir didžiulis lojantis šuns snukis, vos pradarius duris.

Išryt, prieš 6:00, patraukiame Mariosna. Ledas priekrantėje – apie 20 cm. Einant tolyn – iš lėto plonėja. Už puskilometrio - apie 15cm. Toks laikosi ir toliau. Už beveik kilometro vienas kolega, kurį toliau vadinsiu Verksniuku, susigriebia, jog pamiršo masalus ir pėdina atgal. Mes – pirmyn. Žinome tikslų savo kompaso kampą ir daugiametę vietą. Einame vienas priekyje, kitas paskui, kryptį reguliuodamas. Atstumą matuojame laiku. 50 minučių ėjimo ir dairomės. Bandome. Tik įleidus – kibimas abiems iškart. Džiaugiamės iškart geron vieton pataikę. O stintos kuo toliau,

tuo labiau žvėrėja. Jau ir po dvi traukiame. Pradžioje dar buvau spėjęs antrą meškerėlę susirišti, bet įmerkti jos taip ir neteko. Kiek ilgiau palaikai – iškart dvi turi. Kartais – net po tris iškart. Kabliukai penki.

Kolega Edis suskuba vėgėlėms vėliavėles išstatyti. Nenusileidžiu ir aš. Vėl „dubasinam“ stintas. Po penkiolikos minučių viena jo vėliavėlė jau stovi. Bėgam. Aš filmuoju (su fotiku). Kadreliai – pasaka. Į aukso fondą tiktų. Vynioja valą. Laukiam. Sustoja. Pakerta. Velka. Netoli ledo vėgėlytė staiga surimtėja ir paprašo bent 10 metrų valo. Paskui taip dar kartą. Galop išvelka gerokai virš 2 kg bandūrą. Viskas nufilmuota. Šaunūs įspūdžiai. Kad būtumėmė žinoję, kad tai – tik kukli pradžia...

Po pusvalandžio prisijungia ir Verksniukas. Visi bandome vėgėliauti. Po valandos vėl Edžio vėliavėlė iššauna. Vėl velka. Vėl apie 2 kg vėgėlė ant ledo. Po to jam paima vėgėlė ant stintinės sistemėlės. Pasitampo ir atsikabina. Kitądien taip atsitinka dar kartą.

Nugriūva ir Verksniuko skritulys. Pakerta ir turi. Tempia per jėgą, nesiklausydamas, ką jam rėkiu. Tikrai labai didelė. Labai! Prie eketės bando jėga į ją įprašyti. Toji atsispiria uodega į ledą, staiga trūkteli ir valas pakšteli. Verksniukas tyli, bet aiškiai nėra laimingas.

Po valandos jam dar vienas kibimas. Vėl kiek patempia ir atsilaisvina. Pasirodo – kablys vienšakis ir su nulenktu smaigaliu. Ištempė apviršKintą stintelę iš skrandžio. Užminuoja vėl tą pačią eketę ir po kelių valandų pasikartoja vėl ta pati istorija.

Parašė Vidas Vilčinskas
Trečiadienis, 23 Sausis 2013 16:46

